

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENAT

Lege privind Sistemul Național de Management Integrat al Situațiilor de Criză

Parlamentul României adoptă prezenta lege

CAPITOLUL I DISPOZIȚII GENERALE

Art. 1. - (1) Prezenta lege instituie cadrul legal pentru asigurarea managementului integrat al situațiilor de criză și stabilește principiile și regulile generale privind acțiunea unitară, pe plan național, a autorităților și instituțiilor cu atribuții în domeniu, în scopul apărării și promovării intereselor naționale de securitate și participării României la managementul crizelor pe plan internațional, în conformitate cu legislația națională și cu tratatele la care România este parte.

(2) Managementului integrat al situațiilor de criză se organizează și se desfășoară, în mod unitar, la nivel național, în cadrul Sistemului Național de Management Integrat al Situațiilor de Criză, denumit în continuare SNMISC.

(3) SNMISC asigură managementul integrat al următoarelor situații de criză:

- a) criză în domeniul urgențelor civile;
- b) criză în domeniul ordinii publice;
- c) criză în domeniul apărării;
- d) criză teroristă;
- e) criză în domeniul securității cibernetice;

f) criză în domeniul asistenței și protecției consulare;

g) criză în domeniile economic, energetic, financiar-bancar, sănătății publice și social, ale căror consecințe pun sau riscă să pună în pericol securitatea și apărarea națională;

(4) Prezenta lege nu aduce atingere organizării și funcționării sistemelor naționale responsabile pentru gestionarea situațiilor de urgență și de criză prevăzute la alin. (3), reglementate prin legislația în vigoare.

Art. 2. - În sensul prezentei legi, expresiile și termenii utilizați au următorul înțeles:

a) criza este situația în care societatea se confruntă cu mari dificultăți generate de apariția unuia sau mai multor incidente pe teritoriul național, la nivel regional sau internațional, sau de amenințări, riscuri și vulnerabilități prin care sunt grav perturbate sau amenințate condițiile de viață, sănătate și mediu, proprietatea, stabilitatea politică, economică sau socială, ordinea publică, securitatea și apărarea națională, precum și alte valori constituționale care impun adoptarea de măsuri specifice prin acțiunea unitară a autorităților și instituțiilor statului român, pentru înlăturarea cauzelor, gestionarea efectelor și revenirea la starea de normalitate;

b) a) criza în domeniul urgențelor civile reprezintă situația de urgență definită conform art. 2 lit. a) din Ordonanța de urgență nr. 21/2024 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență a cărei evoluție sau ale cărei consecințe pun în pericol securitatea și apărarea națională;

c) criză în domeniul asistenței și protecției consulare conform art. 41 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 62/2019 privind activitatea consulară;

d) criza în domeniul ordinii publice conform art. 2 lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 1152/2014 privind organizarea, funcționarea și compunerea Centrului Național de Conducere a Acțiunilor de Ordine Publică;

e) criza în domeniul apărării este situația care prin natura, complexitatea, amploarea și intensitatea sa amenință suveranitatea, independența, unitatea ori integritatea teritorială a statului român, interesele de securitate ale organizațiilor internaționale la care România este parte și care face necesară adoptarea de măsuri specifice, prin acțiunea unitară a instituțiilor și autorităților din sistemul național de apărare;

f) criza teroristă conform art. 4 pct. 18 din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, cu modificările și completările ulterioare;

g) criza cibernetică conform art. 2 lit. k) din Ordonanța de urgență nr. 104/2021 privind înființarea Directoratului Național de Securitate Cibernetică;

h) managementul integrat al situațiilor de criză reprezintă ansamblul mecanismelor, procedurilor și activităților prin care autoritățile și instituțiile statului român, abilitate prin lege, stabilesc și pun în aplicare, în mod unitar, măsurile și acțiunile necesare pentru asigurarea resurselor necesare prevenirii, limitării și înlăturării efectelor crizelor, în scopul revenirii la starea de normalitate;

i) reziliența națională reprezintă abilitatea societății de a rezista, de a se adapta și de a se recupera în urma șocurilor cauzate de factori perturbatori. Domeniile rezilienței naționale sunt: continuitatea guvernării; energie; managementul mișcărilor necontrolate de populație; asigurarea alimentelor și apei potabile; managementul situațiilor cu victime multiple; comunicații; transporturi; educație; financiar-bancar; alte domenii stabilite prin hotărâre a CSAȚ. Conceptul de reziliență a României este abordat din perspectiva capacității indivizilor, comunității, statului, de a rezista și a se adapta articulat la evenimente violente, cauzatoare de stres, șoc, dezastre, pandemii sau conflicte militare, pe de o parte, iar pe de altă parte, capacitatea acestor entități de a reveni la o stare funcțională de normalitate;

j) serviciile esențiale sunt acele servicii furnizate către societate în vederea asigurării nevoilor acesteia în domenii precum: securitate publică și siguranța cetățenilor, energie, apă potabilă și hrană, medical, comunicații, transporturi și servicii de utilitate publică;

k) opțiunile de răspuns la criză reprezintă cursuri de acțiune adoptate de către autoritățile naționale de decizie pentru prevenirea, gestionarea și înlăturarea efectelor unei crize;

l) măsurile de răspuns la criză reprezintă dispoziții ale autorităților naționale de decizie, care inițiază și accelerează procesele pentru pregătirea resurselor, activarea forțelor, mecanismelor de intervenție și asigurarea unei reacții rapide, precum și pentru gestionarea unei situații de criză, atât în context național, cât și în context aliat sau în cadrul mecanismelor Uniunii Europene/UE. Măsurile de răspuns la criză sunt atât cele stabilite din timp, prevăzute în legislația națională sau în planurile de apărare, de mobilizare și pentru alte situații, cât și cele adoptate în funcție de situație de către autoritățile naționale de decizie pentru creșterea capacității de avertizare timpurie, prevenire și răspuns;

m) stările excepționale sunt starea de urgență, starea de asediu, starea de mobilizare și starea de război, instituite sau declarate conform legii;

n) stări de alertă sunt cele instituite potrivit legii în domeniile: situații de urgență, ordine publică, prevenirea și combaterea terorismului și securitate cibernetică;

o) contra-surprinderea reprezintă măsurile civile și militare defensive care se implementează imediat pentru asigurarea securității forțelor, populației și infrastructurilor critice, în cazul iminenței unui conflict armat;

p) contracararea agresiunii cuprinde măsurile și acțiunile desfășurate atât în context național, cât și în context aliat, destinate apărării independenței și suveranității naționale și a integrității teritoriale, îndreptate împotriva unui stat agresor, actorilor non-statali sau forțelor/entităților care desfășoară sau sprijină în mod activ acțiuni de agresiune împotriva României;

q) platforma interinstituțională pentru managementul integrat al situațiilor de criză reprezintă personalul, facilitățile, rețelele de comunicații electronice securizate, procedurile operaționale și aplicațiile informatice prin care instituția responsabilă asigură relaționarea

cu autoritățile naționale de decizie și instituțiile de sprijin pentru supravegherea zonelor și domeniilor de interes, emiterea avertizărilor și coordonarea integrată a măsurilor de răspuns și management al consecințelor; prin platforma interinstituțională se asigură cadrul necesar bunei funcționări a mecanismelor de cooperare reglementate prin legile specifice;

r) avertizarea reprezintă totalitatea acțiunilor și măsurilor de informare oportună a autorităților naționale de decizie și populației, desfășurate de autoritățile și instituțiile cu responsabilități în situația depășirii nivelului critic al unui indicator de avertizare specific, prin care se identifică situații de criză sau criză potențială care pot afecta interesele naționale de securitate și siguranța cetățenilor;

s) indicator de avertizare reprezintă nivelul de manifestare sau evoluție a unei amenințări sau vulnerabilități la care instituția responsabilă emite avertizarea;

t) capabilitatea reprezintă abilitatea unei entități organizatorice de a îndeplini sarcinile din responsabilitate, definită de totalitatea elementelor de doctrină, organizare, comandă, pregătire, proceduri, dotare, infrastructură, personal și interoperabilitate; capabilitatea poate fi realizată atât în cadrul unei instituții, cât și la nivel interinstituțional.

Art. 3. - Managementul integrat al situațiilor de criză se realizează cu respectarea următoarelor principii:

- a) prioritatea protecției și salvării vieții;
- b) apărarea valorilor și intereselor naționale de securitate;
- c) anticiparea și prevenirea situațiilor și evenimentelor potențial generatoare de crize;
- d) celeritatea actului decizional și a răspunsului la situațiile de criză;
- e) asigurarea capabilităților necesare prevenirii, controlului, și înlăturării efectelor crizelor;
- f) aplicarea integrată a măsurilor de răspuns la criză și, după caz, în coordonare cu Organizația Tratatului Atlanticului de Nord/NATO și UE;
- g) autonomia, complementaritatea și interoperabilitatea autorităților și instituțiilor cu responsabilități în domeniu;
- h) asigurarea comunicării publice privind gestionarea situațiilor de criză și a consecințelor acestora.

Art. 4. - Managementul integrat al situațiilor de criză cuprinde:

- a) opțiunile și măsurile de răspuns;
- b) instituirea stărilor de alertă, potrivit legii;
- c) instituirea sau declararea stărilor excepționale;
- d) contra-surprinderea și contracararea agresiunii.

Art. 5. - (1) SNMISC reprezintă cadrul general prin se asigură integrarea și coordonarea, în mod unitar, la nivel național, a activităților autorităților și instituțiilor cu atribuții în managementul diferitelor tipuri de crize.

(2) Procesele prin care se realizează coordonarea, planificarea, organizarea, conducerea și desfășurarea acțiunilor în cadrul SNMISC sunt prevăzute în Regulamentul de organizare și funcționare a SNMISC, care se aprobă prin hotărâre a Consiliului Suprem de Apărare a Țării.

(3) Managementul integrat al situațiilor de criză se realizează gradual, în funcție de natura, amploarea, complexitatea, intensitatea și consecințele acestora.

Art. 6. - (1) Autoritățile și instituțiile cu rol de coordonare pentru managementul integrat al situațiilor de criză sunt cele prevăzute în legislația actuală în vigoare, aplicabilă în domeniu.

(2) În situația în care crizele se manifestă simultan în mai multe domenii, instituția coordonatoare este stabilită prin hotărâre a Consiliului Suprem de Apărare a Țării.

(3) Autoritățile și instituțiile cu rol de coordonare asigură platformele interinstituționale pentru managementul integrat al situațiilor de criză din domeniul de responsabilitate și sunt sprijinite de către alte instituții și autorități publice, conform prevederilor legale.

Art. 7. - (1) Autoritățile și instituțiile publice coordonatoare asigură funcționarea sistemelor naționale destinate managementului situațiilor de criză din responsabilitate, stabilite prin legislația în vigoare.

(2) Autoritățile și instituțiile publice care sprijină asigură funcționarea sistemelor destinate identificării amenințărilor și factorilor de risc la adresa populației, forțelor, obiectivelor și infrastructurilor civile și militare, din responsabilitate, stabilite prin legislația în vigoare.

Art. 8. - Organizațiile non-guvernamentale și alte persoane juridice pot acorda sprijin SNMISC, pe bază de voluntariat sau la solicitare, la acțiunile de înlăturare a efectelor situațiilor de criză, în condițiile stabilite prin legislația în vigoare.

CAPITOLUL II

ORGANIZAREA SISTEMULUI NAȚIONAL DE MANAGEMENT INTEGRAT AL SITUAȚIILOR DE CRIZĂ

Art. 9. - SNMISC are următoarele componente:

- a) de conducere și coordonare;
- b) de execuție;
- c) de sprijin.

Art. 10. - Componenta de conducere și coordonare cuprinde:

- a) autoritățile naționale de decizie;
- b) autoritățile administrației publice centrale și instituțiile publice cu responsabilități în materie, la nivel de coordonare operațională;

c) autoritățile administrației publice locale și instituții publice cu atribuții în materie, la nivel de execuție și de sprijin.

Art. 11. - Autoritățile naționale de decizie sunt, potrivit competențelor legale, Parlamentul, Președintele României, Consiliul Suprem de Apărare a Țării și Guvernul României.

Art. 12. - (1) Pentru asigurarea sprijinului decizional, a coordonării tehnice și integrarea acțiunilor desfășurate pentru managementul situațiilor de criză, la nivelul autorităților administrației publice centrale și locale sau al instituțiilor publice, funcționează, conform legislației în vigoare, centre operative sau operaționale.

(2) În cadrul Departamentului Securității Naționale din Administrația Prezidențială, funcționează Centrul de situații, destinat monitorizării situației de securitate și asigurării sprijinului decizional pentru comandantul forțelor armate.

Art. 13. - Componenta de execuție a SNMISC este formată din ansamblul structurilor, resurselor umane și mijloacelor specializate de care dispun autoritățile și instituțiile publice cu atribuții în managementul situațiilor de criză, precum și, după caz, din structuri și alte formațiuni profesioniste și voluntare, stabilite prin lege.

Art. 14. – Prin componenta de sprijin se asigură:

- a) supravegherea și avertizarea;
- b) resursele și serviciile de comunicații și tehnologia informației;
- c) resursele materiale și finanțarea;
- d) comunicarea publică.

Art. 15. - (1) Supravegherea și avertizarea cuprinde ansamblul de structuri, proceduri și echipamente utilizate de SNMISC pentru supravegherea zonelor și domeniilor de interes în scopul identificării și/sau prevenirii unei situații de criză pe plan intern și internațional, potențiale sau în desfășurare și emiterii avertizărilor pentru autoritățile și instituțiile publice cu atribuții în managementul situațiilor de criză și, după caz, pentru populație.

(2) Structurile din cadrul autorităților și instituțiilor destinate supravegherii și avertizării, potrivit competențelor, asigură:

- a) identificarea și evaluarea factorilor de risc și a situațiilor potențial generatoare de criză, informarea autorităților naționale de decizie și avertizarea autorităților și instituțiilor din cadrul SNMISC;
- b) informațiile necesare fundamentării deciziilor;
- c) cooperarea, după caz, cu sistemele similare existente la nivelul NATO, UE și ale altor state, în vederea efectuării schimbului de informații și bune practici.

Art. 16. - (1) Resursele și serviciile de comunicații și tehnologia informației sunt asigurate, conform competențelor, de către autoritățile publice centrale și locale, instituțiile publice și operatorii economici autorizați, potrivit legii.

(2) Autoritățile și instituțiile prevăzute la **alin. (1)** asigură implementarea cerințelor de cooperare și interoperabilitate a sistemelor de conducere, comandă și control proprii, în

scopul desfășurării optime a procesului informațional-decizional, precum și pentru realizarea bazelor de date și utilizarea aplicațiilor informatice necesare procesului de management integrat al situațiilor de criză.

Art. 17. - Resursele materiale și finanțarea necesare îndeplinirii sarcinilor din responsabilitate se asigură, în condițiile legii, de către autoritățile/instituțiile coordonatoare și de sprijin.

Art. 18. - Activitatea de comunicare publică este asigurată de către instituția responsabilă, în baza propriilor competențe și în limitele stabilite de autoritățile naționale de decizie, pentru informarea cu privire la evoluția situațiilor de criză, riscurile asupra populației, modul de acțiune pentru reducerea riscurilor și aplicarea măsurilor dispuse de autorități.

CAPITOLUL III

PROCESUL DE MANAGEMENT INTEGRAT AL SITUAȚIILOR DE CRIZĂ LA NIVEL NAȚIONAL

Art. 19. - (1) Procesul național de management integrat al situațiilor de criză, asigurat prin SNMISC, se desfășoară în următoarele faze:

- a) supravegherea și avertizarea;
- b) evaluarea crizei sau a crizei potențiale;
- c) elaborarea opțiunilor de răspuns la criză;
- d) planificarea răspunsului la criză;
- e) execuția măsurilor stabilite;
- f) tranziția la starea de normalitate.

(2) Supravegherea și avertizarea asigură monitorizarea indicatorilor stabiliți în planuri și alte documente subsecvente elaborate de autoritățile și instituțiile cu responsabilități în managementul situațiilor de criză și emiterea avertizărilor, în conformitate cu atribuțiile legale.

(3) Evaluarea crizei se realizează în baza indiciilor și informațiilor referitoare la apariția sau iminența producerii unei situații de criză. În funcție de situație, instituțiile cu atribuții în managementul situațiilor de criză supun spre aprobare autorității naționale de decizie opțiunile de răspuns la criză.

(4) Autoritățile naționale de decizie aprobă opțiunile de răspuns și desemnează instituția responsabilă de managementul situației de criză să planifice măsurile destinate asigurării revenirii la situația de normalitate și a managementului consecințelor, precum și instituțiile care sprijină.

(5) Pentru situațiile de criză prevăzute la art. 1 alin. (3) lit. c)-g), aprobarea opțiunilor de răspuns se face prin hotărâre a Consiliului Suprem de Apărare a Țării.

(6) Instituția desemnată coordonează execuția planului și a altor măsuri stabilite de autoritățile naționale de decizie și asigură platforma interinstituțională necesară coordonării integrate și cooperării interinstituționale.

(7) Tranziția la starea de normalitate se face în baza aprobării autorității naționale de decizie.

(8) Instituțiile și autoritățile prevăzute la art. 6 alin. (1) răspund de elaborarea informărilor periodice pentru autoritățile de decizie, emiterea avertizărilor, evaluarea crizei, elaborarea opțiunilor de răspuns și de revederea planurilor de management integrat al crizelor.

Art. 20. - (1) Mecanismele, procedurile și activitățile specifice procesului de management integrat al situațiilor de criză la nivel național se stabilesc prin Regulamentul de organizare și funcționare a SNMISC.

(2) Centrele operative sau operaționale se interconectează tehnic și funcțional, conform prevederilor Regulamentul de organizare și funcționare a SNMISC.

Art. 21. - În timpul unei situații de criză care impune instituirea sau declararea unei stări excepționale, în condițiile legii și a limitelor prevăzute de Constituție, poate fi restrâns exercițiul unor drepturi sau libertăți cetățenești.

CAPITOLUL IV

RESPONSABILITĂȚILE AUTORITĂȚILOR ȘI INSTITUȚIILOR PUBLICE PENTRU ASIGURAREA FUNCȚIONĂRII SISTEMULUI NAȚIONAL DE MANAGEMENT INTEGRAT AL SITUAȚIILOR DE CRIZĂ

Art. 22. - (1) Guvernul României coordonează activitatea instituțiilor publice și agențiilor guvernamentale pentru prevenirea și coordonarea măsurilor de răspuns la crizele în domeniile prevăzute la art. 1 alin. (3) lit. g) și pentru elaborarea și punerea în aplicare a planurilor de continuitate în domeniile rezilienței naționale.

(2) Obiectivele, liniile de efort și criteriile de evaluare a rezilienței pentru domeniile rezilienței naționale se stabilesc prin Hotărâre a Consiliului Suprem de Apărare a Țării.

Art. 23. - (1) Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Afacerilor Externe, Serviciul Român de Informații și autoritățile competente în sensul Legii privind Securitatea și Apărarea Cibernetică a României, potrivit atribuțiilor legale, asigură:

a) elaborarea planurilor de management integrat al situațiilor de criză în domeniile de competență;

b) elaborarea documentelor proprii de acțiune, intervenție și cooperare;

c) operaționalizarea și menținerea în funcțiune a platformei interinstituționale de coordonare și cooperare;

d) monitorizarea indicatorilor specifici, integrarea informațiilor primite de alte instituții și emiterea avertizărilor, după caz;

e) stabilirea cerințelor de schimb informațional pentru monitorizarea situației și punerea aplicarea planurilor din responsabilitate și comunicarea acestora instituțiilor de sprijin;

f) evaluarea periodică sau ori de câte ori este nevoie a indicatorilor de avertizare;

g) constituirea bazelor de date securizate necesare îndeplinirii responsabilităților;

h) coordonarea interinstituțională pentru fundamentarea deciziilor autorităților naționale în scopul stabilirii opțiunilor de răspuns și implementării integrate a măsurilor de răspuns la criză;

i) implementarea, în baza deciziei autorităților naționale, a măsurilor de răspuns la crize adoptate la nivelul NATO, UE și a altor organisme internaționale;

j) realizarea cooperării cu organizațiile non-guvernamentale, naționale și internaționale, potrivit legislației;

k) asigurarea comunicării strategice în situații de criză, în baza deciziilor autorităților naționale;

l) inițierea propunerilor privind solicitarea de asistență umanitară internațională în vederea aprobării acestora de către autoritatea competentă;

m) inițierea propunerilor privind acceptarea sau refuzul ofertelor de asistență umanitară internațională primite din partea unor state sau organizații în vederea aprobării de către autoritatea competentă;

n) asigurarea personalului pentru încadrarea Centrului de situații din cadrul Departamentului Securității Naționale;

o) coordonarea răspunsului național cu misiunile de sprijin internațional, pe teritoriul României;

p) organizarea activităților de pregătire la nivel interinstituțional, prin exerciții și alte activități, potrivit responsabilităților.

(2) Pentru coordonarea la nivel interinstituțional a activităților de răspuns la criză, comandanții/șefii desemnați din cadrul autorităților și instituțiilor prevăzute la alin. (1) emit ordine, conform competențelor legale și în limitele stabilite de către autoritățile naționale de decizie.

(3) Serviciul de Protecție și Pază ia măsuri pentru asigurarea securității demnitarilor și a obiectivelor din competență și intervine, conform prevederilor legale, independent sau în cooperare cu instituțiile cu atribuții în domeniu, pentru înlăturarea efectelor produse în situații de criză.

(4) Serviciul de Telecomunicații Speciale asigură, în condițiile legii, pe infrastructura realizată și administrată, servicii de comunicații și tehnologia informației cu soluții de securitate asociate, în regim fix și de mobilitate, pentru componentele SNMISC,

la nivel central și teritorial, precum și, după caz, pentru alte autorități ale administrației publice și instituții din România implicate în efortul de gestionare a situațiilor de criză.

Art. 24. – (1) Planurile autorităților și instituțiilor de management integrat al situațiilor de criză se aprobă de către:

a) Consiliul Suprem de Apărare a Țării pentru situațiile prevăzute la art. 1 alin. (3) lit. c)-g), precum și pentru toate situațiile prevăzute la art. 1 alin. (3), care impun instituirea sau declararea unei stări excepționale;

b) Guvernul României pentru situațiile prevăzute la art. 1 alin. (3) lit. a) și b);

(2) Instituțiile și autoritățile care sprijină asigură îndeplinirea sarcinilor prevăzute în planuri, potrivit responsabilităților legale.

Art. 25. - Autoritățile și instituțiile administrației publice centrale și locale asigură, direct sau prin comitetele și centrele operative sau operaționale, conducerea și coordonarea acțiunilor componentelor SNMISC, din responsabilitatea acestora, potrivit prevederilor legale și planurilor aprobate.

CAPITOLUL V

PARTICIPAREA LA RĂSPUNSUL INTEGRAT LA SITUAȚIILE DE CRIZĂ PE PLAN INTERNAȚIONAL

Art. 26. – (1) România participă la mecanismele de răspuns la situații de criză, pe plan internațional, în conformitate cu acordurile la care este parte semnatară, precum și cu alte obligații care derivă din statutul său de stat membru al organizațiilor și organismelor din care face parte.

(2) În funcție de situație, procesul național de management integrat al situațiilor de criză este sincronizat cu procesul NATO de răspuns la criză și mecanismele stabilite la nivelul UE.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII FINALE

Art. 27. - Regulamentul de organizare și funcționare a SNMISC se elaborează de Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Afacerilor Externe, Serviciul Român de Informații și autoritățile competente în sensul Legii privind Securitatea și Apărarea Cibernetică a României, în cooperare cu autoritățile și instituțiile publice centrale cu atribuții în domeniul managementului integrat al situațiilor de criză și se aprobă prin hotărâre a Consiliului Suprem de Apărare a Țării, în termen de 120 zile de la data publicării prezentei legi.

Art. 28. - Prezenta lege intră în vigoare la 120 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.